

90 ДОКАЗА ИЗ БИБЛИЈЕ КОЈИ ДОКАЗУЈУ ДА ИСУС НЕ МОЖЕ ДА БУДЕ БОГ

تسعون فقرة تنفي الألوهية عن عيسى عليه السلام

<Српски – Serbian – صربي>

Аутор:

Аденино Отари

©2016

Превод:

Марко Вучковић

Ревизија:

Љубица Јовановић

Фејзо Радончић

ترجمة: ماركو وتسكوفيتيس

مراجعة: ألكساندر دوغاليتس

90 доказа из Библије који доказују да Исус не може да буде Бог

У име Бога, Милостивог, Самилосног

У сва четири Јеванђеља се помиње да је Исус казао: „**Благо миротворцима; они ће бити прозвани синовима Божијим.**“

Реч „син“ не може бити прихваћена буквално јер се у Библији, Бог очито многим својим изабраним слугама обраћа са речју „син“ називајући их „синовима“. Јевреји су веровали да је Бог један, да нема жену ни децу у било ком дословном смислу. С тога је очигледна фраза „син Божији“ једино значила „слуга Божији“; тј. онај који је, захваљујући својој верној служби, био близу Бога и Њему драг као што је син драг свом оцу.

Хришћани, они који су грчког или романског порекла су касније злоупотребили овај термин. У њиховом наслеђу, „син Божији“ означавао је отелотворење бога или некога рођеног из физичке заједнице мушких и женских богова. Ово може бити виђено у **Делима апостолским, 14:11-13**, где читамо да када су Павле и Барнаба проповедали у једном Турском граду, пагани су тврдили да су они отелотворени богови. Варнаву су називали римским

богом Јупитером, а Павла Римским богом Меркуром.¹

Осим тога, грчка реч из Новог Завета преведена са „син“ је реч „пиас“ и „паида“ што у преводу значи „слуга“ или „син“ (у смислу слуге). Ова реч која је преведена са „син“ се односи на Исуса, а „слуга“ када се односи на све остале, на основу неких превода Библије. Тако да сагласно са осталим библијским стиховима, Исус је једино говорио да је он Божији слуга.

Додатни проблеми са тројством

За хришћанина је Бог морао да преузме људски облик да би разумео људска искушења и патњу, али то веровање није нигде засновано на јасним Исусовим речима. Бог не мора да буде искушан и да пати како би могао да разуме и опрости грехе људима јер је Он Свезнајући, Створитељ човека. Ово је исказано у библијском стиху:

„И рече Господ: Добро видех невољу народа свог у Мисиру, и чух вику његову од зла које му чине настојници, јер познах муку његову.“ (Излазак, 3:7)

Бог је опраштао грехе пре Исусовог појављивања, и он наставља да опрашта без икакве помоћи. Када верник згреши, од њега се очекује да се

¹ Библија у преводу Караџић-Даничић

искрено покаје како би му Бог примио опрост. Заиста, почаст која нам се нуди да се покоримо и понизимо пред Богом зарад спасења је дата целом човечанству. У Библији је речено:

„Нема осим мене другог Бога, нема Бога праведног и Спаситеља другог осим мене. Погледајте у мене, и спасићете се сви крајеви земаљски; јер сам ја Бог, и нема другог.“ (Исаја, 45:21-22, Јона 3:5-10)

На основу овог псалама из Библије, људи могу да добију опрост греха кроз искрено покајање које затраже директно од Бога. Ово је истина у свим временима и на свим местима. Никада није постојала потреба такозване Исусове посредничке улоге достизања покајања. Чињенице говоре за себе. Не постоји истина у вези хришћанског веровања да је Исус умро за наше грехе и да је спас једино достижан кроз Исуса. Шта је са спасењем људи пре Исуса? Исусова смрт нити доноси искупљење греха, нити је на било који начин испуњење библијског пророчанства.

Хришћани тврде да се при Исусовом рођењу дододило чудо отелотворења Бога у форми људског бића. Рећи да је Бог заиста постао људско биће за собом повлачи многа питања. Поставимо следеће о човеку-богу Исусу:

*Шта се дододило са његовим одреском коже након обрезивања: „**И кад се наврши осам дана да га обрежу, наденуше му име Исус...**“ (Лука, 2:21)?

Је ли се тај део коже уздигао на небо, или је иструнуо као што би и било који део људског меса?

*Шта се догађало са његовом косом током његовог живота, његовим ноктима и крвљу која је проливала из његових рана? Јесу ли ћелије на његовом телу умирале као и код сваког човека? Ако његово тело није функционисало на исти начин на који људско тело функционише, онда није заиста могао бити право људско биће као ни истински Бог. Ипак, ако је његово тело функционисало на људски начин, ово би анулирало сваку тврђу о његовом божанству. Било би немогуће да било који Божији део, чак и отелотвореног Бога, иструли на било који начин и да се још увек назива Богом. Вечити, једини Бог, у потпуности или једним својим делом, никада не умире, не распада се и не труни: „**Јер Ја Господ, не мењам се.**“ (Малахија, 3:6)

Да ли је Исусово тело боравило на сигурном месту након његове смрти?

Осим да Исусово тело никада није пролазило кроз процес старења (пропадања) током његовог живота он није могао бити Бог, али ако није подлезало „пропадању“ он онда није истински био људско биће.

Библија каже да Бог није човек

- „Бог није човек.“ (Бројеви, 23:19)
- „Јер сам ја Бог а не човек.“ (Осија, 11:9)

Исус је називан човеком на многа места у Библији

- „...човека који вам истину казах.“ (Јован, 8:40)
- „Послушајте речи ове: Исуса Назарећанина, човека од Бога потврђеног међу вама силама и чудесима и знацима које учини Бог преко Њега међу вама, као што и сами знате.“ (Дела апостолска, 2:22)
- „Јер је поставио дан у који ће судити васионом свету по правди преко човека кога одреди...“ (Акти, 17:31)
- „Јер је један Бог, и један посредник Бога и људи, човек Христос Исус.“ (1 Тимотеј, 2:5)

Библија каже да Бог није син човечији

- „Бог није човек да лаже, ни син човечији да се покаје.“ (Бројеви, 23:19)
- Библија често Иисуса назива „сином човечијим.“
- „... тако ће и Син човечији..“ (Матеј, 12:40)
- „Јер ће доћи Син човечији...“ (Матеј, 16:27)
- „... док не виде Сина човечијег где иде у царству свом.“ (Матеј, 16:28)
- „Но да знате да власт има Син човечији.“ (Марко, 2:10)
- „Јер је он Син човечији.“ (Јован, 5:27)

У јеврејским писмима, „син човечији“ је такође коришћен мноштво пута када се говори о људима (**Јов, 25:6; Псалми, 80:17; 144:3; Језекиљ, 2:1; 2:3; 2:6-8; 3:1-3**).

Бог сам Себи никада не би био контрадикторан говорећи да Он није син човечији, а затим да постане људско биће које је звано „син човечији“. Не приличи Богу да тако уради. Запамтите да Бог није аутор конфузије. Такође, људска бића, укључујући Исуса, називана су „синовима човечијим“ изричито да би се издвојили од Бога, који није „син човечији“ према Библији.

Библија каже да је Исус порицао да је он Бог

- Исус је одговорио човеку који га је назвао „благим,“ питајући га, „**што ме зовеш благим? Нико није благ осим једнога Бога.**“ (Лука, 18:19)
- „**А он рече му: што ме зовеш благим? Нико није благ осим једнога Бога. А ако желиш ући у живот, држи се заповести.**“ (Матеј, 19:17)

Исус људе није подучавао томе да је он Бог

Да је Исус људима говорио да је он Бог, он би прихватио комплимент од овог човека. Уместо тога, Исус га је укорио, порицајући да је благ, тј. Исус је порицао да је он Бог.

Библија каже да је Бог већи од Исуса

- „...јер је Отац мој већи од мене.“ (Јован, 14:28)
- „Отац мој који ми их даде је већи од свијуд.“ (Јован, 10:29)

Исус не може бити Бог ако је Бог већи од њега. Хришћанско веровање да су Отац и син једнаки је у јасном контрасту са јасним Исусовим речима.

Исус никада није подучавао своје ученике да га обожавају

- А Он им рече: кад се молите Богу говорите: Оче наш који си на небесима...“ (Лука, 11:2)
- „И у онај дан нећете ме питати ни за што. Заиста, заиста вам кажем да што год узиштете у Оца у име моје...“ (Јован, 16:23)
- „Али иде време, и већ је настало, кад ће се прави богољубци молити Оцу духом и истином, јер Отац хоће таквијех богољубаца.“ (Јован, 4:23)

Да је Исус био Бог, отворено би тражио да буде обожаван

Али Исус, мир над њим, то није никада тражио, већ супротно томе, тражио је од нас да једино Бога на небесима обожавамо, и с тога, он није био Бог.

Исус је обожавао јединог истинитог Бога

„А ово је живот вечни да познају Тебе, јединог истинитог Бога, и кога си послао, човека Исуса Христа.“ (Јован, 17:3)

„Тих, пак, дана изиђе на гору да се помоли Богу; и проведе сву ноћ на молитви Божијој.“ (Лука, 6:12)

„Као што ни Син човечји није дошао да му служе, него да служи и да душу своју у откуп да за многе.“ (Матеј, 20:28)

Како се Исус молио Богу?

„И отишавши мало паде на лице своје молећи се и говорећи: Оче мој! Ако је могуће да ме мимоиђе чаша ова; али опет, не како ја хоћу него како Ти.“ (Матеј, 26:39)

„Он у дане тела свог мольења и молитве к Ономе који Га може избавити од смрти с виком великим и са сузама приношаše, и би утешен по својој побожности.“ (Матеј, 58:7)

Коме се Исус молио падајући на своје лице?

Да ли се Исус у сузама за своје спасење од смрти молио себи? Ни један се човек, здрав или болестан, не моли себи! Засигурно, одговор мора бити јасан „НЕ.“ Исус се молио „једином истинитом

Богу.“ Исус је служио Ономе Ко га је послao. Може ли се наћи чистији доказ да Исус није Бог?

Кур’ан потврђује да је Исус позивао обожавању јединог истнитог Бога (Аллаха).

„Аллах је доиста и мој и ваш Господар, па се Њему клањајте; то је Прави пут!“ (Кур’ан, 3:51)

Исусови апостоли нису веровали у то да је он Бог

Дела Апостолска из Библије описују активност следбеника кроз временски период од тридесет година након што је Исус уздигнут на небо. Кроз цео овај период, они се никада нису позивали на Исуса додавајући да је он Бог. На пример, Петар је устао са једанаест осталих апостола и обратио се већој групи људи речима:

„Људи Израиљци! Послушајте речи ове: Исуса Назарећанина, человека од Бога потврђеног међу вама силама и чудесима и знацима које учини Бог преко Њега међу вама, као што и сами знате.“ (Дела Апостолска, 2:22)

За апостола Петра, Исус је био Божији слуга (према Матеју, 12:18) - „Гле, слуга мој, кога сам изабрао, љубазни мој, који је по вољи душе моје“.

„Бог Аврамов и Исааков и Јаковљев, Бог отаца наших, прослави слугу свог Исуса.“ (Дела Апостолска, 3:13)

„Вама Бог најпре подиже свог слугу Иисуса, и посла га да вас благосиља да се сваки од вас обрати од пакости својих.“ (Дела Апостолска, 3:26)

Када се суочио са опозицијом вишег ауторитета, Петар је рекао:

„А Петар и апостоли одговарајући рекоше: Већина се треба Богу покоравати неголи људима. Бог отаца наших подиже Иисуса..“ (Дела Апостолска, 5:29-30)

Исусови следбеници су се молили Богу баш онако како их је то Иисус научио. „**Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје; да буде воља Твоја и на земљи као на небу.**“ (Лука, 11:2) Сматрали су Иисуса Божијим слугом.

„Једнодушно подигоше глас ка Богу и рекоше: Господе Боже, Ти који си створио небо и земљу и море и све што је у њима.“ (Дела Апостолска, 4:24)

„Твог светог слугу Иисуса, кога си помазао.“
(Дела Апостолска, 4:27)

„И пружај руку своју на исцеливање и да значи и чудеса буду именом светог слуге Твог Иисуса.“ (Дела Апостолска, 4:30)²

² Цитати преузети из енглеског превода Библије.

Кур'ан говори да је Исус казао:

„Ја сам Божији роб“- он рече - „мени ће Он Књигу дати и веровесником ме учинити.“ (Кур'ан, 19:30)

Библија говори о томе да је Исус био Божији слуга

„Гле, слуга мој, кога сам изабрао, љубазни мој, који је по вољи душе моје: метнућу дух свој на Њега, и суд незнабошцима јавиће.“ (Матеј, 12:18) Са обзиром да је Исус Божији слуга, он не може бити и Бог.

Библија нам говори да Исус није ништа могао да уради својом вольом

„А Исус одговарајући рече им: Заиста, заиста вам кажем: син не може ништа чинити сам од себе него шта види да Отац чини; јер шта Он чини оно и син чини онако.“ (Јован, 5:19)

„Ја не могу ништа чинити сам од себе; како чујем онако судим, и суд је мој праведан; јер не тражим волје своје него волју Оца које ме је послao.“ (Јован, 5:30)

Библија говорио о томе да се Исус није сматрао равним Богу

Као што говори да је Бог чинио чуда преко Исуса и да је Исус био ограничен у својим могућностима:

„А људи видећи чудише се, и хвалише Бога, који је дао власт такву људима.“ (Матеј, 9:8)

„Људи Израиљци! Послушајте речи ове: Исуса Назарећанина, човека од Бога потврђеног међу вама силама и чудесима и знацима које учини Бог преко Њега међу вама, као што и сами знате.“ (Дела Апостолска, 2:22)

„... који прође чинећо добро и исцељујући све које ѡаво беше надвладао; јер Бог беше с њим.“ (Деја Апостолска, 10:38)

Да је Исус био Бог, Библија би јасно рекла да је Исус сам од себе чинио чуда без помена Бога. Чињеница да је Бог Исуса снабдевао моћима чуда показује да је Бог већи од посланика Исуса.

Такође, Исус је био ограничен у чињењу чуда

Једном приликом, када је Исус покушао да излечи слепог човека, тај слепац није био излечен из првог покушаја, након чега је Исус морао да покуша још једном. **„И дође у Витсаиду; и доведоше к Њему слепога, и мольаху га да га се дотакне. И узевши за руку слепога, изведе га напоље из села, и пљунувши му у очи метну руке на њ, и запита га**

види ли шта. И погледавши рече: Видим људе где иду као дрва. И потом опет метну му руке на очи, и рече му да погледа: и исцели се, и виде све лепо.“ (Марко, 8:22-26)

По Библији, једна жена се излечила од незаустављивог крварења. Жена је пришла Исусу иза леђа и додирнула му ограђач, након чега је била моментално излечена. Исус није знао ко га је то додирнуо:

„И одмах Исус осети у себи силу што изађе из њега, и обазревши се на народ рече: Ко се дотаче мене? (Марко, 5:30)

„И не могаше онде ни једно чудо да учини, осим што мало болесника исцели метнувши на њих руке.“ (Марко, 6:5)

Сасвим је очигледно да неко са таквом ограниченом моћи не може бити Бог. Моћ чињења чуда није била у Исусу већ је Бог преко Исуса чинио чуда. „Ја не могу ништа чинити сам од себе...“ (Јован, 5:30)

Библија говори о томе да су Исуса у тешким временима помагали анђели

Бог, с друге стране није у потреби да буде помаган. Људско биће јесте. Свемогућем Богу помоћ није потребна јер је он Свемогућ. Исусу је била потребна помоћ, и зато он не може бити Бог.

„А анђео му се јави с неба, и крепи га.“
 (Лука, 22:43)

**„И би онде у пустињи дана четрдесет, и куша
 Га сотона, и би са зверињем, и анђели служаху
 му.“** (Марко, 1:13)

**Библија каже да је Исус желео испуњење
 Божије воље:**

**„Оче! Кад би хтео да пронесеш ову чашу
 мимо мене! Али не моја воља него Твоја да буде.“**
 (Лука, 22:42)

**„Ја не могу ништа чинити сам од себе; како
 чујем онако судим, и суд је мој праведан; јер не
 тражим воље своје, него вољу Оца који ме је
 послао.“** (Јован, 5:30)

**„Јер сиђох с неба не да чиним вољу своју,
 него вољу Оца који ме послала.“** (Јован, 6:38)

Да ли су од једноправних чланова Тројства неки подређени, и мање једноправни од осталих чланова Тројства? Чак иако они имају различите воље као што је казао Исус: „Не тражим воље своје...“ Да ли се они безпоговорно покоравају командама и жељама других чланова Тројства? Јер Исус је казао: „... него вољу Онога који ме послала.“ Исус признаје потчињеност своје личне воље, али према доктрини Тројства они би сви требали да имају једнаку вољу. Да ли један од троједних партнера

мора да попусти и одустане од своје личне воље у корист воље другог члана Тројства? Зар они не би требали да имају једну исту вољу?

Библија каже да је Исус сматрао Бога различитим од себе

„А и у закону вашем стоји написано да је сведочанство двојице људи истинито. Ја сам који сведочим сам за себе, и сведочи за мене Отац који ме послала.“ (Јован, 8:17-18)

„Да се не плаши срце ваше, верујте у Бога, и мени верујте.“ (Јован, 14:1)

Да је Исус Бог, он не би Божије сведочење сматрао различитим од свог сведочења.

Библија говори о томе да је Исус потчињен Богу

„Али хоћу да знате да је свакоме мужу глава Христос; а муж глава жени; а Бог је глава Христу.“ (1 Корићанима, 11:3)

„А кад Му све покори, онда ће се и сам син покорити Оном који му све покори, да буде Бог све у свему.“ (1 Корићанима, 15:28)

Библија каже да је Исус растао мудро и у учењу

Само је Бог Онај Који поседује апсолутну мудрост, Он је Најмудрији и он нема потребу да учи. Стари Завет на то указује:

„Велик је Господ наш и велика је крепост Његова, и разуму Његовом нема мере.“ (Псалми, 147:5)

Док је Исус растао у учењу и сакупљању знања, а само је Бог Свезнајући.

„И Исус напредоваше у премудrostи и у расту и у милости код Бога и код људи.“ (Лука, 2:52)

Бог нема потребе да учи, док је Исус учио:
„Чак иако он беше син, али од оног што пострада научи се послушању.“ (Посланица Јеврејима, 5:8)

Исус је био ограничен у знању наспрам Божијег знања које је безграницно. Јер било је ствари које Исус није знао и морао је да их научи, он није био свезнајући, па у складу са тим, он не може бити Бог, јер Божије знање је свеобухватно.

„А о дану том или о часу нико не зна, ни анђели који су на небесима, ни син, до Отац.“ (Марко, 13:32)

Библија говори о томе да је Исус био искушан, али Бог не може бити искушан

„Имајући, дакле великог Поглавара свештеничког, који је прошао небеса, Исуса сина Божијег, да се држимо признања. Јер немамо Поглавара свештеничког који не може пострадати с нашим слабостима, него који је у свачему искушан као и ми.“ (Посланица Јеврејима, 4:14-15)

Стари Завет указује да се Бог не може ставити на кушњу: „**Ни један кад се куша да не говори: Бог ме куша; јер се Бог не може злом искушати, и Он не куша никога.**“ (Јаковљева посланица, 1:13)

Зато што Бог не може бити кушан, а Исус је био у искушењу, с тога, Исус није Бог.

Библија говори о томе да су Исусова учења била од Бога а не од њега самог

„Тада им одговори Исус и рече: Моја наука није моја, него Оног који ме је послao.“ (Јован, 7:16)

Да је Исус Бог не би ово изговорио јер би у супротном казао да је ова доктрина његова.

Библија каже да је Исус умро, међутим Бог не може да умре

„И претворише славу вечног Бога у обиље смртног човека и птица и четвротоножних животиња и гадова.“ (Посланица Римљанима, 1:23)

Вечни и бессмртни Бог не подлеже смрти. Својство апсолутне вечности припада само Богу.

Библија каже да је Исус живео због Бога

„Као што ме посла живи Отац, и ја живим Оца ради; и који једе мене и он ће живети мене ради.“ (Јован, 6:57)

Исус не може бити Бог јер је његово постојање зависило од Бога.

Библија каже да су моћи којима је Исус располагао биле дате

„И приступивши Исус рече им говорећи: Даде ми се свака власт на небу и на земљи.“ (Јован, 28:18)

Бог је увек апсолутно свемогућ и Њему нико не даје моћ коју већ поседује. У супротном Он не би био Бог јер би био слаб. С тога, Исус не може бити Бог.

Библија каже да је Исус био учен и да му је Бог командовао

„Кад подигнете сина човечијег, онда ћете дознати да сам ја, и да ништа сам од себе не чиним; него како ме научи Отац мој онако говорим.“ (Јован, 8:28)

„Јер ја од себе не говорих, него Отац који ме посла Он ми даде заповест шта ћу казати и шта ћу говорити.“ (Јован, 12:49)

„Ако заповести моје уздржите остаћете у љубави мојој, као што ја одржах заповести Оца свог и остајем у љубави Његовој.“ (Јован, 15:10)

Нико не може заповедити Богу и подучавати Га, иначе Бог не би био Свезнајући и био би подређен Свом учитељу. С обзиром да је Исус био учен и било му је заповедано од стране Бога, Исус не може бити Бог. Ученик и учитељ, заповедник и онај коме се заповеда не могу бити једнаки.

Библија каже да је Бог Исуса начинио „Господом“ и „Христом“!

„Тврдо dakле нека зна сав дом Израиљев да је и Господом и Христом Бог учинио овог Исуса кога ви распесте.“ (Дела Апостолска, 2:36)

Термин „господ“ или „господар“ је на много места и на више начина употребљен у Библији, и други су поред Бога и Исуса називани „Господом.“ На пример:

- 1) **“А кад би у вече, рече господар од винограда к приставу свом.“**
- 2) **„Стражите dakле; јер не знate кад ћe доћi господар од кућe, или увечe или у по ноћi, или у петле, или ујутру.“ (Марко, 13:35)**

- 3) „Нема ученика над учитељем својим ни слуге над господаром својим.“ (Матеј, 10:24)
- 4) И приступивши к другом рече тако. А он одговарајући рече тако. А он одговарајући рече: Хоћу, господару; и не отиде.“ (Матеј, 21:30)
- 5) „За ког немам шта управо писати господару.“ (Дејт апостолска, 25:26)
- 6) „И рекоше: Господару! Ми се опоменујмо да овај лажа каза још за живота: После три дана устаћу.“ (Матеј, 27:63)

„Господар“ није исто што и „Бог“ (на грчком „куриос“) мушки род титуле поштованог и племенитог, термин коришћен на многа места у Библији. Да је Исус Бог, одломак у Библији у којем пише да је он „начињен“ господом не би имао смисла.

Библија говори о томе да је Исус био на нижем степену поштовања од анђела

**„А умањеног малим чим од анђела видимо
Исуса, који је за смрт што поднесе већан славом и
части, да би по благодати Божијој за све окусио
смрт.“ (Јеврејима, 2:9)**

Бог, Творац анђела, не може бити ниже од Свог сопственог створења. С тога, Исус није Бог.

Библија каже да је Исус Оца називао „својим Богом“

„А око деветог сата повика Исус гласно говорећи: Или! Или! Лама саватхани? Тј: Боже мој! Боже мој! Зашто си ме оставио?“ (Матеј, 27:46)

„Рече јој Исус: Не дохватај се до мене, јер се још не вратих к Оцу свом; него иди к браћи мојој, и кажи им: Враћам се к Оцу свом и Оцу вашем, и Богу свом и Богу вашем.“ (Јован, 20:17)

„Који победи учинићу га стубом у цркви Бога свог, и више неће изићи напоље; и написаћу на њему име Бога свог, и име новог Јерусалима, града Бога мог, који силази с неба од Бога мог, и име моје ново.“ (Откровење Јованово, 3:12)

Исус се није сматрао Богом, уместо тога, Исусов Бог био је исти као и наш Бог.

Библија каже да Бог не може бити виђен

„Бога нико није видeo никад: једнородни син који је у наручју Очевом, он Га јави.“ (Јован, 1:18)

Библија на два места говори да је Исус оптужен да је Бог

Али је он одбио те оптужбе. Према Библији, у најмање два примера, јевреји оптужују Исуса, због наднаравних дела која је чинио, да се он претвара Богом или једнаким с Богом. Да је Исус, нека је Божија милост и благослов над њим, тврдио да је Бог, вероватно би му се људи стално супротстављали и оптуживали би га за то.

Када је он, у ове две ситуације био оптужен, у једном случају када су га назвали Богом, и другом када су га назвали једнаким с Богом, он је одбио све тврђење. Као одговор на тврђење да је једнак с Богом, он је одмах одговорио:

„А Исус одговарајући рече им: Заиста, заиста вам кажем: син не може ништа чинити сам од себе него шта види да Отац чини; јер шта Он чини оно и син чини онако; Ја не могу ништа чинити сам од себе; како чујем онако судим, и суд је мој праведан; јер не тражим волje својe него волju Оца који ме је послao.“ (Јован, 5:19,30)

У одговору на оптужбу да се назива Богом, он јеврејима приговара „**Исус им одговори: Не стоји ли написано у закону вашем: Ја рекох: богови сте? Ако оне назва боговима којима реч Божија би, и писмо се не може покварити; Како ви говорите ономе ког Отац посвети и посла на свет: Хулу на Богу говориш, што рекох: ја сам син Божији?**“ (Јован, 10:42-36)

Мала је вероватноћа да је ово био Исусов одговор. Хастингс у „Библијском речнику“

(Дицтионару оф тхе Библи) каже: „Сумњиво је да је Исус такве речи користио за себе.“ Гролијерова енциклопедија под насловом „Исус Христ“ наговештава: „несигурно је да ли изражавање Отац/Син (Марко, 18.32, Матеј, 11:25-27.) датира од самог Исуса.“

Професор Универзитета Ричмонд, др. Роберт Алиј, након значајног периода истраживања пронађених старих докумената закључује да:

„Библијски стихови у којима се Исус назива Сином Божијим су каснији додаци, то је оно што је црква произвела о њему. Таква тврђња о сопственом божанству није била постојала кроз читав његов живот и дело након реконструкције. Прве три деценије након Исусове смрти хришћанство наставља да постоји али као јеврејска секта. Прве три деценије постојања цркве протекле су унутар просторија синагоге. То би било изван њихове вере да су они (следбеници) смело проглашавали Исуово божанство.“

Под претпоставком да је Исус и изговорио да је „Божији син“, Шта је то значило? Оно што прво требамо разумети јесте језик његовог народа, језик јевреја којима се обраћао.

Библија каже да је Бог имао многе „синове“

Прво, већина људи мисли да не постоје други стихови који су контрадикторни или означавају једнако божанско синовство другим особама у Старом и Новом завету.

Исусово називање сином Божијим га не чини правим Божијим сином јер би тако Адам, Јаков, Ефраим, и многи други такође требали бити сматрани Божијим синовима и требали би на исти начин бити обожавани под тим условима.

Адам: „Сина Матусаловог, сина Еноховог, сина Јередовог, сина Малелеиловог, сина Каинановог, сина Еносовог, сина Ситовог, сина Адамовог, сина Божијег.“ (Лука, 3:38-39).

Израиль је Божији син и прворођенче: „**А ти ћеш рећи Фараону: Овако каже Господ: Израиль је син мој, првенац мој.**“ (Излазак, 4:22)

„Он ће саздати дом имену мом, и утврдићу престо царства његовог довека. Ја ћу му бити Отац, и он ће ми бити син: ако учини шта зло, караћу га прутом људским и ударцима синова човечјих.“ (2 Самуилова, 7:13-14)

„Ићи ће плачући, и с молитвама ћу их довести натраг; водићу их покрај потока правим путем, на коме се неће спотицати; јер сам Отац Израиљу, и Јефрем је првенац мој.“ (Јеремија, 31:9)

„Ви сте синови Господа Бога свог, немојте се резати нити бријати међу очима за мртвацем.“ (Поновљени закон, 14:1)

